

prijevoznog ugovora, na bilo koji drugi način preuzeo obvezu na plaćanje navedenog iznosa. Tužitelj pak nije utvrdio da je poslovno udruženje, koje je ispostavilo predmetnu prijevoznicu, unijelo klauzulu o dužnosti tuženikova plaćanja na temelju njegovog ovlašćenja ni u toku prvostepenog postupka, ni u žalbi, već je što više na raspravi od 14.XII 1965. god. izjavio da je asignacija na "Dravu" u prijevoznici izvršena zabunom.

Prema tome tužitelj nije dokazao da je tuženik dužan platiti utuženi iznos, pa se zbog toga tužiteljeva žalba nije mogla uvažiti, već je valjalo pobijanu prvostepenu presudu potvrditi.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 19.XI 1966.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Dušan Arneri, prof.dr Branko Jakaša

Lučki skladištar - Izgubljena i naknadno pronadjena uskladištena roba - Ako je skladištar nadoknadio štetu za navodno izgubljenu uskladištenu robu, pa tu robu naknadno pronadje, ima pravo dok nije prošao zastarni rok zahtijevati da ostavilac preuzme robu i vrati iznos dobiven u ime naknade štete za izgubljenu robu - Osiguratelj koji je ostaviocu - svom osiguraniku nadoknadio štetu za navodno izgubljenu robu, nema prava zahtijevati da mu skladištar nadoknadi isplaćenu osigurninu, već mora primiti robu koju mu nudi skladištar

Tužitelj je osiguratelj, koji je svom osiguraniku nadoknadio štetu, a tuženik je lučki skladištar. Tužitelj navodi da je njegov osiguranik uskladištio kod osiguranika robu, ali da skladištar na zahtjev ostaviočev nije mogao pronaći robu, pa se smatralo da je ta roba izgubljena. Osiguratelj je vrijednost robe nadoknadio svom osiguraniku. U tužbi tužitelj traži da mu osiguranik taj iznos nadoknadi. Tuženik tokom postupka ističe da je roba naknadno pronadjena, i odbija da isplati utuženi iznos, jer da on nudi tužitelju da preuzme robu koja se prije smatrala izgubljenom. Tužitelj odbija primiti ovu robu, jer da ona za njega nema nikakve vrijednosti.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev prihvaćajući stajalište tuženoga, a drugostepeni je tu presudu potvrdio iz slijedećih razloga:

Što se tiče skladištara u toku spora drugotuženi je istakao prigovor preuranjenosti zahtjeva, jer se sporno izgubljeno koleto nalazi u skladištu drugotuženoga, i predložio

je da se tužitelj odbije sa zahtjevom. Na raspravi od 30.IX 1966. tužitelj je ostao i nadalje kod svojih zahtjeva prema drugotuženome, tj. da mu drugotuženi plati protuvrijednost izgubljenog koleta, jer sada nema interesa da preuzme robu koja je predmet spora.

Ovakav zahtjev tužiteljev nije osnovan. Naime, prema načelima prava o uskladištenju skladištar odgovara ostaviocu stvari odnosno njegovom pravnom sljedniku za izgublenu stvar i dužan mu je naknaditi štetu koju je ostavilac radi gubitka stvari pretrpio. Ako je skladištar naknadio štetu, pa je stvar naknadno pronašao, skladištar u takvom slučaju ima pravo da naknadno pronadjenu stvar preda ostaviocu odnosno da mu ju stavi na raspolaganje u svom skladištu, i da traži da mu ostavilac vrati naknadu za izgublenu stvar.

Kako je u predmetnom slučaju drugotuženi-skladištar, povodom tužiteljeva zahtjeva da mu skladištar plati vrijednost navodno izgubljene stvari, stavio tužitelju odnosnu stvar na raspolaganje u svom skladištu kao naknadno pronadjenu, tužitelj ne može odbiti prijem stvari i zahtijevati plaćanje protuvrijednosti stvari za koju je prije skladištar izjavio da je izgubljena. Ovo napose ne ako između skladištarove izjave da je stvar izgubljena i naknadnog pronalaska stvari nije protekao rok zastarjelosti u smislu odredaba člana 17. Zakona o zastari potraživanja.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 7.XII 1966.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Gabro Badovinac, dr Ivo Ernst

Prijevoz kamionom - Vozarina - Ako je pošiljalac ujedno i primalac robe, a visina vozarine nije ugovorena, imalac prava dužan je platiti primjerenu vozarinu - Ukoliko je primalac osoba različita od pošiljaoca, primalac je dužan platiti u ime vozarine samo onaj iznos koji je naveden u prijevoznici koju je primalac potpisao - Ako je roba prevezena bez prijevoznice, primalac koji nije i pošiljalac nije dužan platiti vozarinu - Pod ovom pretpostavkom dobovoljno plaćanje dijela vozarine ne stvara za primaoca obvezu da plati i neisplaćeni ostatak

Tužitelj i tuženik su poduzeća za preradu suhomenatih proizvoda. Tužitelj traži od tuženika da mu plati u ime vozarine utuženi iznos jer je on prevezao robu koju je tuženik kupio od poduzeća "1.Maj". Prvostepeni sud je tužbeni zahtjev odbio s obrazloženjem da je tuženik kupio stoku